

Bilag 2.

De danske Livsforsikrings-
selskabers Forening.

København, den 7. Marts 1919.

Til Forsikringsraadet.

I den Tid, der er hengaaet, siden „Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 1. April 1914“ traadte i Kraft, er man indenfor de danske Livsforsikringsselskaber mere og mere kommet til den Overbevisning, at de Regler, der indeholdes i Lovens § 17 angaaende Beregningen af Grænserne for Sikkerhedsfonden, saavel i forretningsmæssig som i forsikringsteknisk Henseende er i høj Grad utilfredsstillende.

Den Omstændighed, at der straks ved Tegningen af en ny Forsikring skal foretages Henlæggelse til Sikkerhedsfonden i Forhold til den tegnede Forsikringssum, altsaa paa et Tidspunkt, hvor Selskabet endnu kun har haft Udgifter af Forsikringen, virker som en Hindring for Selskabernes Virksomhed, idet disse, naar de ønsker at aflægge et i økonomisk Henseende tilfredsstillende Regnskab, derved bliver hæmmet i deres Bestræbelse for at delagtiggøre saa mange som muligt i Livsforsikringens Goder, fordi Tegningen af hver enkelt ny Forsikring, selv om den erhverves paa gunstige Vilkaar, gennem Henlæggelsen til Sikkerhedsfonden kan medføre en Forringelse af Resultaterne af Aarsregnskabet.

Denne Ulempe ved den bestaaende Forsikringslov har i endnu højere Grad end tidligere gjort sig gældende i Aaret 1918, idet Kravet i Befolkningen om Tegning af Livsforsikringer i dette Aar har været voksende, og den store Tilgang i de første 2 Maaneder af 1919 tyder paa, at Forholdet vilde blive endnu uheldigere i indeværende Aar.

Af disse Grunde har de danske Livsforsikringsselskabers Forening anset det for nødvendigt hurtigst muligt at lade udarbejde et Forslag til Ændring af Reglerne i § 17 og derefter søge at faa Forsikringsraadet til at interessere sig for Sagen, saaledes at man kunde gøre sig Haab om at faa Lovgivningsmyndighedernes Sanktion.

For at dette Forslag imidlertid ikke blot skal blive tilfredsstillende for den forretningsmæssige Ledelse, men ogsaa i forsikringsteknisk Henseende blive saa godt som muligt, har man henvendt sig til „Foreningen af danske Aktuarer“ og fra denne Forening modtaget det Svar, at den har ladet nedsætte et Udvalg til Undersøgelse af Sagen.

Da det imidlertid, navnlig paa Grund af den store Tilgang i 1918, men ogsaa paa Grund af de betydelige Tab, Selskaberne har lidt ved den herskende Influenzaepidemi, vilde være af største Betydning, om man allerede ved Afslutningen af Regnskabet for 1918 kunde anvende ændrede Regler ved Beregningen af Sikkerhedsfonden, og da der nødvendigvis maa hengaa nogen Tid, inden Resul-